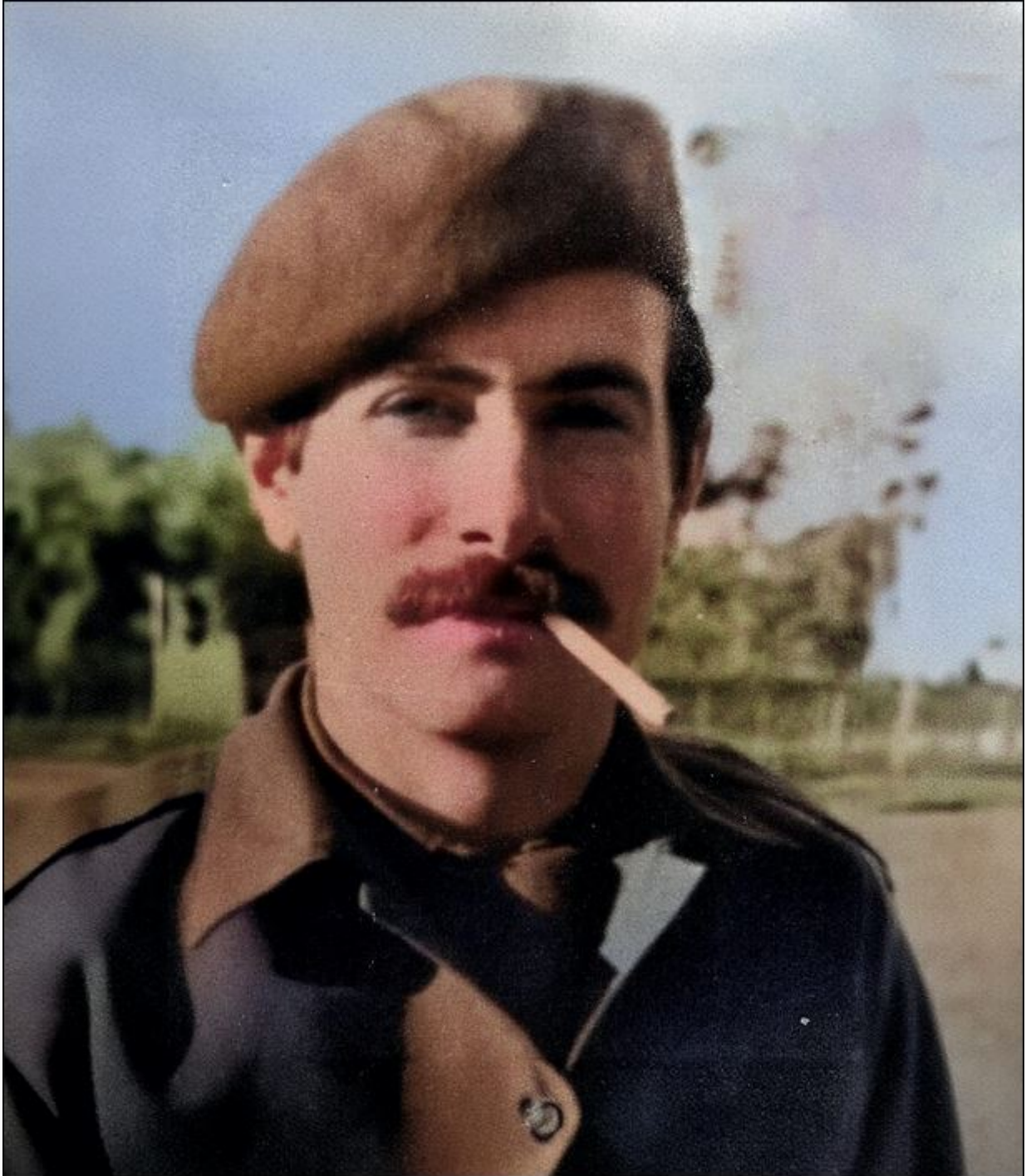

14 Αυγούστου 2024

Μαρτυρία Ελδουκάριου: Οι χουντικοί του ΓΕΕΦ παρέδωσαν τα πιστόλια τους σε λοχαγό του ΟΗΕ

Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Ιστορία, Αρχαιολογία, Παλαιογραφία, Στρατιωτικά & Εθνικά
θέματα / Σαν σήμερα για να μην ξεχνιόμαστε... (ιστορικά γεγονότα & Παγκόσμιες ημέρες)

Κώστας Βενιζέλος

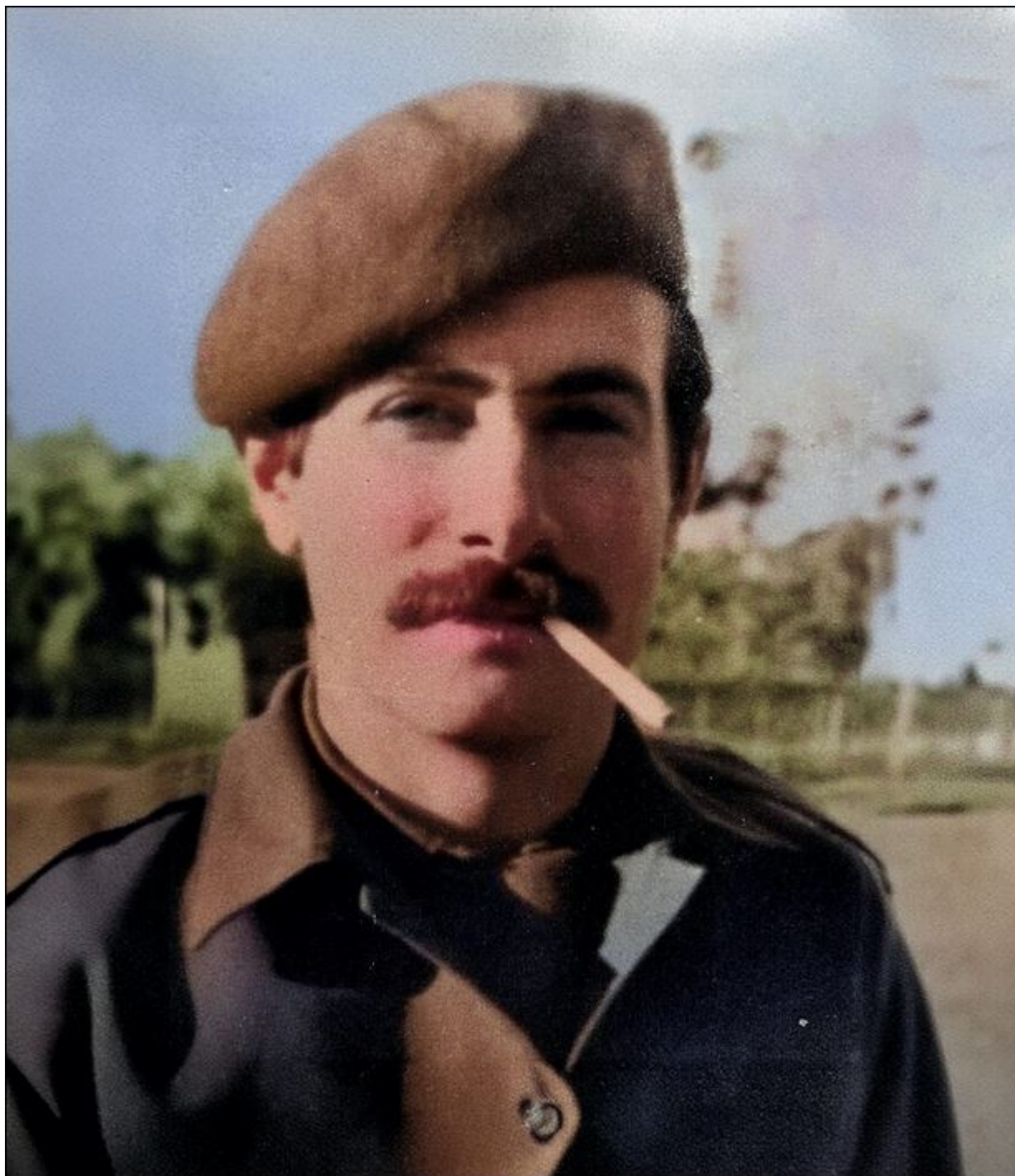
Η ιστορία γράφεται από τους αυτόπτες μάρτυρες. Το 1974 ήταν η χρονιά που αναποδογυρίστηκε η ιστορία: Η προδοσία και μετά η εισβολή και η μέχρι σήμερα κατοχή. Μια μαρτυρία, η οποία στηρίζεται παράλληλα με τα δικά του βιώματα και σε έρευνα για τα όσα συνέβησαν εκείνο το καλοκαίρι, είναι αυτή του Αθανάσιου Χρυσάφη. Είναι καθηγητής Φυσικής Αγωγής και το 1974 υπηρετούσε στην ΕΛΔΥΚ. Ήταν Λοχίας τότε. Με καταγωγή από το Νομό Χαλκιδικής και κάτοικος σήμερα Θεσσαλονίκης, βίωσε την αγριότητα του πολέμου. Έζησε την προδοσία σε βάρος της Κύπρου, του ελληνισμού.

Τα όσα έχει βιώσει τα εξιστορεί λεπτομερέστατα στο βιβλίο του των 1.800 σελίδων, «Οι άγνωστοι στρατιώτες της ΕΛΔΥΚ, του 211 Τ.Π. και λοιπής Εθνοφρουράς, 1974». Στην έρευνα αυτή, όπως αναφέρει τον βοήθησε ένας συμπολεμιστής του. Οι 500 περίπου σελίδες για τις μάχες στην Πράσινη Γραμμή γράφτηκαν μετά από ενδελεχή ιστορική έρευνα από τον βαριά τραυματία Κώστα Μεταξά, σημερινό Πρόεδρο του Συνδέσμου «Μαχητές 1ου Λόχου 211 Τ.Π. 1974».

Στη συνέντευξή του, ο Αθανάσιος Χρυσάφης αναφέρεται, μεταξύ άλλων στη μάχη του αεροδρομίου της Λευκωσίας. Κερδίσαμε, είπε, αλλά μας ανάγκασαν οι Οηέδες να το παραδώσουμε σε αυτούς.

-Το 1974 είσαστε στρατιώτης στην ΕΛΔΥΚ. Καταρχήν πώς βιώσατε το Πραξικόπημα και πώς λειτούργησαν οι εξ Ελλάδος Αξιωματικοί.

- Είχα έρθει στην Κύπρο με την 105 σειρά της ΕΛΔΥΚ τον Ιανουάριο του 1974, έξι μήνες πριν το Πραξικόπημα. Θα υπηρετούσα άλλον ένα χρόνο στην Κύπρο και θα απολυόμουν για να διορισθώ έπειτα ως Καθηγητής Φυσικής Αγωγής στη Μέση Εκπαίδευση. Η προπαγάνδα που γινόταν καθημερινώς από το Διοικητή της ΕΛΔΥΚ Συνταγματάρχη Κουνδύλη και όλους σχεδόν τους Αξιωματικούς ήταν ότι ο Πρόεδρος της Κύπρου Αρχιεπίσκοπος Μακάριος και εκλεγμένος από το 95% του Κυπριακού Ελληνισμού, ήταν ανθέλληνας, αριστεροί, κομμουνιστές και δεν ήθελαν την Ένωση με την Ελλάδα. «Θα διώξουμε τον ανθέλληνα Μακάριο» έλεγαν, «θα κάνουμε την Ένωση και με το ένα πόδι, αν χρειαστεί, θα είμαστε στο Κιόνελι και με το άλλο στην Άγκυρα». Σαν να ήταν αφέντες της Κύπρου και μπορούσαν να κατακτήσουν και την Τουρκία. Αυτό γινόταν σε όλα τα στρατόπεδα της Εθνοφρουράς που στελεχωνόταν με 600 Έλληνες αξιωματικούς. Φακέλωναν τους στρατιώτες, αναλόγως, αν ήταν Μακαριακοί ή όχι. Γι' αυτό τη μαύρη μέρα του Πραξικοπήματος οι μισοί Εθνοφρουροί που είχαν χαρακτηριστεί Μακαριακοί αφοπλίστηκαν και κρατήθηκαν άοπλοι μέσα στα στρατόπεδα. Εγώ γνώριζα από την Αθήνα, όπου σπούδαζα, από πληροφορίες του φοιτητικού κινήματος ότι τον Ιούνιο του 1971 στη Λισαβώνα έγινε Σύνοδος Υπουργών Εξωτερικών του ΝΑΤΟ, όπου πάρθηκε η προδοτική απόφαση για διάλυση με κάθε δυνατό τρόπο της Ελληνικής Κυπριακής Κυβέρνησης με όργανο την Χούντα των Αθηνών και λύση του Κυπριακού, σύμφωνα με τις αποφάσεις από τις χουντοτουρκικές, διχοτομικές διαβουλεύσεις που έγιναν πίσω από την πλάτη της Κυπριακής Κυβέρνησης, ώστε να ικανοποιούν την Τουρκία και το ΝΑΤΟ. Για να κρύψουν λοιπόν όλη αυτή την προδοσία που είχε επίσημα αποφασισθεί μας πουλούσαν προπαγάνδα μέσα στα στρατόπεδα, χρησιμοποιώντας με τους... τόνους τη λέξη Ένωση. Πάρα πολλοί αφελείς στρατιώτες και πολίτες τους πίστευαν. Όποιος στρατιώτης αντιδρούσε ή σχολίαζε αυτή την προπαγάνδα, χαρακτηριζόταν ως κομμουνιστής και τον «έτρωγε η μαρμάγκα». Στη χειρότερη περίπτωση τον εξαφάνιζαν, όπως τον οπλίτη γιατρό της ΕΛΔΥΚ από τα Γιάννενα που αντέδρασε για το Πραξικόπημα, όταν έφεραν τραυματίες στο Κέντρο Νοσηλείας της ΕΛΔΥΚ. Είχε πει σε έναν υπολοχαγό γιατρό: «Όταν σκοτωνόμαστε μεταξύ μας οι Έλληνες και γκρεμίζουμε τη νόμιμη Κυβέρνηση, που είμαστε εγγυητές, τι θα κάνουν οι Τούρκοι κύριε Υπολοχαγέ;». Αμέσως τον συνέλαβε η ΕΣΑ και τον μετέφεραν με χειροπέδες στο Ψυχιατρείο της Λευκωσίας. Το Ψυχιατρείο βομβαρδίστηκε από τους Τούρκους 20 Ιουλίου και ο οπλίτης γιατρός είναι ακόμη αγνοούμενος!

Ο Αθανάσιος Χρυσάφης, η φωτογραφία από τη θητεία του στην ΕΛΔΥΚ.

- Πώς εξελίχθηκαν τα γεγονότα, εκείνη την ημέρα, την 15η Ιουλίου;

-Το μαύρο πρωί της 15ης Ιουλίου 1974, στις 7 π.μ., στο Διοικητήριο της ΕΛΔΥΚ έγινε σύσκεψη αξιωματικών, υπό τον χουντικό Υποδιοικητή της ΕΛΔΥΚ, Αντισυνταγματάρχη Παπαγιάννη (ο Κονδύλης έλειπε στην Αθήνα). Είπε στους αξιωματικούς: «Η επαναστατική κυβέρνηση της Ελλάδος, δηλαδή η Χούντα των Αθηνών, διέταξε την πτώση του ανθέλληνα Μακαρίου και την επιβολή της τάξεως

στην αναρχία των κομμουνιστών που επικρατούσε στην Κύπρο». Ευτυχώς για εμάς τους απλούς φαντάρους της ΕΛΔΥΚ, στο Πραξικόπημα, βγήκαν έξω από το στρατόπεδο μόνο 4 Διμοιρίες στο Αεροδρόμιο και 4 Διμοιρίες στις Κεντρικές Φυλακές, για να μη φανεί ότι η Χούντα κάνει το πραξικόπημα. Οι υπόλοιποι είμασταν οπλισμένοι μέσα στο στρατόπεδο, σε πλήρη ετοιμότητα, περιμένοντας την εξέλιξη του Πραξικοπήματος που εξελισσόταν με αιχμή του δόρατος τις 3 Μοίρες Καταδρομών, τα άρματα Τ34 της 23 ΕΜΑ, τα ελαφρά άρματα της 21 ΕΑΝ, το 361 Τ.Π., τμήματα των Μονάδων Πυροβολικού της Αθαλάσσης και το 286 Μηχανοκίνητο Τάγμα Πεζικού που το ξήλωσαν από τον Καραβά και το έφεραν στη Λευκωσία. Ήταν το μόνο Τάγμα κατάλληλα εξοπλισμένο για να χτυπήσει μια απόβαση. Όλες αυτές οι δυνάμεις που έλαβαν μέρος στο Πραξικόπημα, το βράδυ 19 Ιουλίου, που όλοι γνωρίζαμε από το BBC ότι έρχονται οι Τούρκοι, στάθμευαν σχεδόν διαλυμένες γύρω από το στάδιο ΓΣΠ, χωρίς διαταγές άμυνας. Κι άλλες τόσες μονάδες είχαν σταλεί στην Πάφο να κυνηγήσουν τον Μακάριο και βρισκόταν σχεδόν διαλυμένες στο δρόμο της επιστροφής προς τη Λευκωσία. Το σχέδιο αμύνης «Αφροδίτη 3» δεν εφαρμόστηκε ποτέ από τους αρχιπραξικοπηματίες τους ΓΕΣ και του ΓΕΕΦ, ενώ γνώριζαν ότι οι Τούρκοι έρχονται. Κάτω από τέτοιο σάπιο και προδοτικό καθεστώς ταχθήκαμε, λοιπόν, να πολεμήσουμε άοπλοι τους Τούρκους, 20 Ιουλίου 1974. Τόσο σάπιο και προδοτικό καθεστώς ήταν που μάθαμε αργότερα από ανθυπολοχαγούς Κύπριους τους ΓΕΕΦ, που ήταν παρόντες, ότι το βράδυ που έρχονταν οι Τούρκοι οι προδότες αξιωματικοί του ΓΕΕΦ ήθελαν να παραδώσουν τα πιστόλια τους στον Καναδό Λοχαγό Νίκον, που ήταν σύνδεσμος του ΓΕΕΦ με τους ΟΗΕδες. Αυτός δεν το δέχτηκε γιατί δήλωσε αναρμόδιος!

-Το στρατόπεδο της ΕΛΔΥΚ ήταν δίπλα σε αυτό της ΤΟΥΡΔΥΚ. Πώς εξελίχθηκαν τα γεγονότα;

- Το στρατόπεδο της ΕΛΔΥΚ και της ΤΟΥΡΔΥΚ συνόρευαν δίπλα-δίπλα, δυτικά της Λευκωσίας. 300 μ. πιο ανατολικά άρχιζαν τα προάστεια Αγίου Παύλου και Αγίου Δομετίου της Λευκωσίας που ήταν ο 1ος Λόχος του 211 Τ.Π. Το βράδυ 19 Ιουλίου 1974 που οι Τούρκοι ήταν στο πέλαγος και ερχόταν για απόβαση, ένας λόχος της ΤΟΥΡΔΥΚ που φύλαγε το στρατόπεδο οπισθοχώρησε κρυφά στο Κιόνελλι και άφησαν στη διαπασών τα μεγάφωνα με αμανέδες και εμβατήρια, τα οποία έπαιζαν μέρα-νύχτα από τη μέρα του Πραξικοπήματος. Οι υπόλοιποι Λόχοι της ΤΟΥΡΔΥΚ από το 1964 στάθμευαν μέσα στον θύλακα του Κιόνελλι. Όλα ήταν τέλεια σχεδιασμένα από τους Τούρκους, εν αντιθέσει με το ΓΕΣ και το ΓΕΕΦ που επικρατούσε ένα χάος. Την 19η Ιουλίου είχε φύγει η 103 Σειρά της ΕΛΔΥΚ (400 στρατιώτες) για την Ελλάδα με το «Λέσβος» να απολυθούν και ήρθαν 400 νέοι στρατιώτες της 107 Σειράς, οι οποίοι δεν ήξεραν ούτε πού βρίσκεται η Λευκωσία. Επίσης, όπως ήδη ανέφερα, η μισή Εθνοφρουρά πήγε να κυνηγήσει τον Πρόεδρο Μακάριο στην Πάφο και

βρισκόταν στην επιστροφή και οι άλλοι μισοί ήταν διαλυμένοι μέσα στις πόλεις ή στα στρατόπεδα με κύριο αστυνομικό έργο της επιβολή της χούντας και στην Κύπρο. Δεν είχαμε καμία διαταγή από την χούντα των Αθηνών και το ΓΕΕΦ να εφαρμόσουμε το σχέδιο Αμύνης «Αφροδίτη 3», που ήταν σχέδιο με σύνθημα «Οι Τούρκοι στη θάλασσα». Όλα εξελίσσονταν 100% σύμφωνα με τα σχέδια της Τουρκίας, της CIA, της Intelligence Service και του NATO. Η χούντα ήταν το τέλειο όργανό τους με το Πραξικόπημα και ο συμπαραστάτης τους αφήνοντας ολάνοιχτες και αφύλαχτες τις κερκόπορτες. 187 χώρες στον πλανήτη καταδίκασαν το Πραξικόπημα.

Όλες οι πρεσβείες στη Λευκωσία είδαν τα αίσχη και τις αδελφοκτονίες. Δεν δόθηκε καμία απολύτως διαταγή αμύνης σύμφωνα με το σχέδιο «Αφροδίτη 3» που χρειαζόταν τουλάχιστον δύο ημέρες κινητοποίησης για να εφαρμοσθεί έγκαιρα απόκρουση της εισβολής και να έχει επιτυχία. Οι Τούρκοι, πανέτοιμοι από χρόνια, έκαναν εντατικές ασκήσεις απόβασης από τον Απρίλιο του 1974, όταν στο Μετζέβ της Γαλλίας πάρθηκε η τελική απόφαση από την Τριμερή Επιτροπή για την βίαιη πτώση της Κυπριακής Κυβέρνησης.

«Ο πόλεμος είχε χαθεί...»

-Σας βομβάρδισαν τα τουρκικά αεροσκάφη;

-Το πρωί της 20ης Ιουλίου άρχισε να μας βομβαρδίζει η Τουρκική Αεροπορία μέσα στα στρατόπεδα. Βομβαρδίστηκαν όλα τα στρατόπεδα Πυροβολικού και η ΕΛΔΥΚ. Οι νέοι φαντάροι της ΕΛΔΥΚ που δεν ήξεραν πού βρισκόταν και πού πατούσαν, μαζί με την 105 Σειρά, τη δική μου, διεξήγαγαν δύο επιθέσεις εναντίον του Κιόνελι. Μία το πρωί 20 Ιουλίου 1974 μέσα στον φλεγόμενο κάμπο και μία ολονύχτια 20 προς 21 Ιουλίου. Εκείνη την επική βραδιά είχαμε 19 νεκρούς και αγνοούμενους και δεκάδες τραυματίες. Η κατάληψη του Κιόνελι απέτυχε, λόγω οχύρωσης, ενίσχυσης με Τούρκους αλεξιπτωτιστές και λόγω ότι από τα 12 δικά μας άρματα, χάλασαν τα 11 μέσα στον κάμπο και έμεινε ένα που έπεσε στην αντιαρματική τάφρο πριν το Κιόνελι. Επίσης, εκείνη τη βραδιά, όλες οι διαλυμένες Μονάδες της Εθνοφρουράς, προσπάθησαν για αντεπίθεση και κατάληψη του θύλακα. Την απόβαση στο Πέντε Μίλι δεν την χτύπησε κανένας. Το μεγάλο σημείο απειλής που ήταν η απόβαση έμεινε ανέπαφο. Το 286 Μηχανοκίνητο Τάγμα που μπορούσε να τη χτυπήσει είχε έρθει στη Λευκωσία από τον Καραβά για το Πραξικόπημα και όταν ξεκίνησε μέρα μεσημέρι - 20 Ιουλίου - να πάει προς την απόβαση, καταστράφηκε στο χωριό Κοντεμένο από την Τουρκική Αεροπορία. Το ίδιο και το 281 Τ.Π. Το 251 Τ.Π. της Γλυκιώτισσας του Αντισυνταγματάρχη Κουρούπη τους έκλεισε προσωρινά το δρόμο προς Κερύνεια. Οι τρεις άριστα εκπαιδευμένες Μοίρες Καταδρομών, αντί να σταλούν να καταστρέψουν την απόβαση που ήταν το μεγάλο σημείο απειλής, τις

έστειλαν με 17 ώρες καθυστέρηση στις κορυφές του Πενταδακτύλου. Όλα γινόνταν λάθος και κατόπιν εορτής.

Όλα αυτά αναλυτικά τα περιγράφω μέσα στο βιβλίο μου. Η Τουρκική Αεροπορία χτυπούσε ό,τι κινούνταν στο βόρειο μέρος της Κύπρου. Έτσι 22 Ιουλίου το πρωί έγινε η δεύτερη απόβαση των Τούρκων με βαριά άρματα, τις Ειδικές Δυνάμεις «Μπόρα» που προχώρησαν στις 11 π.μ. και κατέλαβαν την Κερύνεια και το απόγευμα έφθασαν στη Λευκωσία και ένωσαν τον θύλακα. Στις 4 μ.μ. που είχε συμφωνηθεί εκεχειρία οι Τούρκοι προχωρούσαν και χτυπούσαν. Απόγευμα προωθήθηκαν από το Κιόνελλι προς την ΕΛΔΥΚ και έγινε ολονύχτια μάχη για να καταλάβουν το στρατόπεδό μας. Ηττήθηκαν αλλά έμειναν μακριά μας, στα 300 μ. και έσκαβαν με μπουλντόζες ορύγματα. Οι άλλοι προχώρησαν νότια, 23 Ιουλίου μεσημέρι, παρακάμπτοντας από δυτικά την ΕΛΔΥΚ, για να καταλάβουν το Αεροδρόμιο. Εκεί έγινε η μάχη του Αεροδρομίου. Με τους Έλληνες καταδρομείς της Α΄ Μοίρας και έναν Λόχο της 33ης Μοίρας. Δυστυχώς, αν και νικήσαμε σ' αυτή τη μάχη, μας ανάγκασαν οι ΟΗΕδες να παραδώσουμε το Αεροδρόμιο σε αυτούς. Οι Τούρκοι εγκαταστάθηκαν 300 μ. βόρεια του Αεροδρομίου, όπως ανέφερα, έσκαβαν οχυρωματικά έργα και συνελάμβαναν αιχμαλώτους αθώους πολίτες που έτρεχαν να δουν τα σπίτια τους και έψαχναν τους δικούς τους. Όσους είχαν στολή τους εκτελούσαν επί τόπου. Τους άλλους τους έστελναν στα Άδανα.

Την 23η Ιουλίου, ο πόλεμος είχε χαθεί!

-Γιατί το λέτε αυτό;

-Το προδοτικό ΓΕΣ και ΓΕΕΣ παρέδωσε επίσημα την ΤΟΥΡΔΥΚ στους Τούρκους, 24 Ιουλίου, χωρίς μάχη. Τους άφησε να πλησιάσουν στα 200 μ. από τα προάστεια Άγιος Παύλος και Άγιος Δομέτιος, όπου αμύνονταν ο 1ος Λόχος του 211 Τ.Π. και άλλες επικουρικές δυνάμεις. Από τις 23 Ιουλίου και μετά, οι στρατηγίσκοι του Πραξικοπήματος έδιναν «γη και ύδωρ» στους Τούρκους στρατηγούς. Ξέχασαν και τους όρκους τους στην πατρίδα και την ελληνική σημαία. Οι Τούρκοι, μη σεβόμενοι την εκεχειρία, κατέβασαν ανενόχλητοι χιλιάδες στρατό στην Κερύνεια τις επόμενες μέρες. Χτυπούσαν και προχωρούσαν, όπως στον κεντρικό και δυτικό Πενταδάκτυλο, Λάπηθο, Καραβά κ.λπ., ενώ δέχθηκαν τις συνομιλίες καθαρά για καθυστέρηση ώστε να κατεβάσουν χιλιάδες στρατό και να ετοιμασθούν πλήρως για τη σφαγή του 2ου Αττίλα. Στον 2ο Αττίλα, όποιοι από τους αξιωματικούς ήταν αγνοί πατριώτες, τίμησαν τον όρκο τους και κάθισαν μαζί μας και πολέμησαν, αν και γνώριζαν ότι όλα ήταν χαμένα. Πολλοί σκοτώθηκαν και τραυματίστηκαν. Αυτούς τους τίμιους αξιωματικούς τους προβάλω με ονόματα και φωτογραφίες μέσα στο βιβλίο. Οι αρχιπροδότες του ΓΕΕΦ και οι περισσότεροι «σερίφηδες» του Πραξικοπήματος, ήταν κρυμμένοι στον 2ο Αττίλα στα υπόγεια της ντροπής της

Μαλούντας και ο νέος στρατηγός που ήρθε (Καραγιάννης) δεν μπόρεσε να σώσει ούτε την Αμμόχωστο ούτε τα χωριά της Μόρφου.

Στο στρατόπεδο της ΤΟΥΡΔΥΚ είχαν βάλει στη διαπασών τα μεγάφωνα με τους αμανέδες

-Πώς βιώσατε την προδοσία; Η δική σας μαρτυρία σε αυτό το ζήτημα ποια είναι; Μιλάτε και δικαίως σκληρά για τους χουντικούς.

- Την προδοσία την βιώσαμε από το πρώτο δευτερόλεπτο που άρχισε το Πραξικόπημα. Αυτά που ζούσαμε και βλέπαμε, δηλαδή αδελφοκτονίες εν ψυχρώ, χάος σε όλη την Κύπρο, το φίδι της προδοσίας φώλιασε αμέσως μέσα μας. Βλέπαμε τους Τούρκους δίπλα στην ΤΟΥΡΔΥΚ να έχουν βάλει στη διαπασών τα μεγάφωνα με τους αμανέδες και να το γλεντούν, γνωρίζοντας ότι σε λίγες μέρες η μισή Κύπρος θα είναι δική τους. Εμείς το γνωρίζαμε ότι έρχονται οι Τούρκοι από το BBC και πράγματι έτσι έγιναν τα πράγματα. Καμιά προετοιμασία από το ΓΕΣ και το ΓΕΕΦ για εφαρμογή του αμυντικού σχεδίου «Αφροδίτη 3». Διαλυμένη τελείως η Εθνοφρουρά μέχρι τις 20 Ιουλίου που άρχισε να βομβαρδίζεται η Κύπρος από 150 αεροπλάνα που απογειώνονταν από τρία αεροδρόμια της Τουρκίας. Μας αιφνιδίασαν 100% και ό,τι άμυνα γινόταν μετά, ήταν σπασμωδική, χωρίς στρατηγικό αποτέλεσμα. Κάθε διοικητής που χτυπιόταν το στρατόπεδό του έκανε του κεφαλιού του. Το ίδιο και στην ΕΛΔΥΚ. Διεξήχθησαν δύο τιτάνιες αλλά αποτυχημένες επιθέσεις εναντίον του Κιόνελλι και μετά γινόταν μόνο άμυνα γύρω από το στρατόπεδο με τα ατομικά όπλα, εναντίον των αεροπλάνων και των Τούρκων που μας περικύκλωσαν από βορρά, δύση και νότο. Στις 22 Ιουλίου το βράδυ, που οι Τούρκοι ένωσαν τον θύλακα, κύκλωσαν την ΕΛΔΥΚ και έγινε ολονύχτια μάχη. Απέτυχαν παταγωδώς, αφήνοντας νεκρούς και τραυματίες, αλλά το πρωί τους είδαμε στα 300 μ. από μας να σκάβουν με μπουλντόζες ορύγματα. Μετά προχώρησαν στο βόρειο μέρος του Αεροδρομίου και το χτύπησαν. Αποκρούστηκαν αλλά έμειναν βόρεια 300 μ. οργανώνοντας αμυντικά έργα.

Ο πόλεμος είχε χαθεί πλέον. Τη μεγαλύτερη προδοσία τη νιώσαμε όταν 24 Ιουλίου όταν το ΓΕΣ και το ΓΕΕΦ παρέδωσαν επίσημα την ΤΟΥΡΔΥΚ χωρίς μάχη στους Τούρκους. Επίσης τους άφησαν να προχωρήσουν ανενόχλητοι στον κάμπο του Κιόνελλι και να φτάσουν 200 μ. από τα προάστεια Άγιος Παύλος, Άγιος Δομέτιος, όπου αμύνονταν ο 1ος Λόχος του 211 Τ.Π. και άλλες εφεδρικές δυνάμεις. Οι Τούρκοι προχωρούσαν και χτυπούσαν, εμείς εφαρμόζαμε την παύση πυρός και τους βλέπαμε να ετοιμάζονται πλήρως για την σφαγή του 2ου Αττίλα. Πήγαν δήθεν για συνομιλίες στη Γενεύη και στο Λονδίνο για να κατεβάσουν στην Κύπρο τον μισό στρατό της Τουρκίας. Μετά τις 24 Ιουλίου όταν ήταν χαμένα και η προδοσία και η απελπισία φώλιασε μέσα μας. Στην ουσία είμασταν τελείως άοπλοι απέναντι στους

πάνοπλους Τούρκους χωρίς καμιά βοήθεια από την Ελλάδα. Όποιος από εκείνη τη μέρα και μετά καθόταν να πολεμήσει ήταν στην ουσία ξεγραμμένος. Γνωρίζοντας και βλέποντας όλα αυτά, μείναμε και πολεμήσαμε στον 2ο Αττίλα και μαζί με το 211 Τ.Π. και άλλες εφεδρικές δυνάμεις σώσαμε την Λευκωσία και την ύπαρξη της Κυπριακής Δημοκρατίας με τίμημα 200 νεκρούς και αγνοούμενους στην Πράσινη Γραμμή και 105 στην ΕΛΔΥΚ. Δυστυχώς το ανατολικό μέτωπο προς Αμμόχωστο έσπασε, το ίδιο και το δυτικό προς Μόρφου και σκλαβώθηκαν δεκάδες χωριά και κωμοπόλεις.

Αύριο στο δεύτερο μέρος της συνέντευξης ο τραυματισμός του οι μάχες στην περιοχή Λευκωσίας και οι διώξεις από τους πραξικοπηματίες.

Πηγή: [Filenews](#)